

בש"פ 1086/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 1086/21

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: פלוני

בקשה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, להארכת מעצרו של המשיב ב-150 ימים החל מיום 5.3.2021, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 42209-04-19 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

בשם המבקשת: עו"ד יוני חדד

בשם המשיב: עו"ד איתי בר עוז; עו"ד ניצן ביילין

החלטה

בקשה רביעית לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק

המעצרים), להארכת מעצרו של המשיב ב-150 ימים החל מיום 5.3.2021, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 42209-04-19 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

1. נגד המשיב, אשר הוסגר מאוקראינה, הוגש ביום 9.9.2019 כתב אישום בפרשה מסועפת המכונה פרשת "טלגראס" ובה נאשמים רבים. כתב האישום מייחס למשיב עבירה של עמידה בראש ארגון פשיעה, שורה ארוכה של עבירות סחר בסמים והדחת קטינים לשימוש בסמים מסוכנים ושתי עבירות סחיטה באיומים אשר אחת מהן בוצעה במסגרת ארגון פשיעה. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. ביום 14.7.2020 קבע בית המשפט המחוזי כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב, למעט בנוגע לאירוע השני המייחס לו עבירה של סחיטה באיומים, לגביה נקבע שלא נמצאו די ראיות להוכחתה, אלא הוכח לכאורה ביצוע עבירת איומים. עם זאת הובהר כי מחומר החקירה מצטיירת לכאורה בבירור דמותו של המשיב כהוגה ומייסד ארגון הטלגראס וכמי שעמד בראשו.

2. בתסקיר המעצר שהוגש בעניינו של המשיב לא בא שירות המבחן בהמלצה על שחרורו ממעצר, וביום 16.9.2020 הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בית המשפט קבע כי בעניינו של המשיב קיים תמהיל ייחודי של מעשים ונסיבות המבסס עילות מעצר חזקות של מסוכנות וחשש להימלטות מן הדין, תוך שניתן דגש לפער בינו לבין יתר הנאשמים בפרשה בהתייחס למעמדו בארגון ולחשש מפני הימלטותו מן הדין. ערר שהגיש המשיב על החלטה זו – נדחה (בש"פ 7003/20, השופט י' אלרון). מעצרו של המשיב הוארך שלוש פעמים על ידי בית משפט זה, ומכאן לבקשה הרביעית שלפני.

3. המבקשת פירטה בקשר לקצב ניהול ההליך העיקרי, כי לעת הזו נערכו 22 ישיבות הוכחות במהלכן העידו 14 עדים; הסתיימו הדיונים המקדמיים לרבות לענין טענות מקדמיות, חומרי חקירה ועתירות לגילוי ראיות; וקבועים עוד 19 דיוני הוכחות. לטענת המבקשת, ההליכים בפרשה זו אכן צפויים להיות ארוכים לאור ריבוי הנאשמים, העדים, המסכת העובדתית המורכבת המיוחסת למשיב וליתר הנאשמים וכן חומר החקירה העצום אשר העברתו דרשה אף היא זמן רב. אולם כעת, משהחלו להישמע הראיות בהתאם למתווה מפורט שנקבע, משנקבעו מועדי הוכחות רבים לשמיעת התיק ובהינתן מסוכנות המשיב והחשש הממשי מפני הימלטות ושיבוש הליכי משפט, מתבקשת הארכת מעצרו של המשיב. עוד ציינה המבקשת את מסוכנותו הרבה של המשיב אשר עמד בראש ארגון פשיעה שפעל באופן שיטתי ומאורגן לתיווך בעסקאות סמים רבות. כמו כן, המשיב הוכיח במעשיו כי לא ניתן ליתן בו כל אמון, וכי הוא יעשה כל שניתן כדי למלט עצמו מאימת הדין. זאת שכן כאשר נעצר תחילה המשיב באוקראינה, הוא נמלט ממשמרות הרשויות האוקראיניות טרם הסגרתו.

4. בא-כוחו של המשיב טען בדיון שנערך לפני כי עם התמשכות ההליכים נקודת האיזון השתנתה והגיעה העת לבחון שחרורו של המשיב לחלופת מעצר. לשיטתו, קצב התקדמות ההליך העיקרי אינו מצביע רצון והצפי לסיום המשפט רחוק מאד. כמו כן, יש לקחת בחשבון את השינוי במעמדו החוקי של הקנאביס, אשר משליך על העבירות בהן מואשם המשיב. מה גם, לא נשקפת מסוכנות "אמיתית" מהמשיב, אשר ביקש אך להיטיב עם אנשים הזקוקים למזור לכאביהם.

5. דין הבקשה להתקבל. בעת הכרעה בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין חזקת החפות העומדת לנאשם ועמה הזכות לחירות לבין האינטרס של שמירה על שלום הציבור

והבטחת קיומו של הליך משפטי תקין. בין היתר, יש לקחת בחשבון את מידת המסוכנות הנשקפת מהנאשם, עברו הפלילי, חומרת העבירות המיוחסות לו, משך המעצר, קצב ניהול ההליך העיקרי ומידת החשש משיבוש הליכי משפט (ראו לאחרונה: בש"פ 4728/20 מדינת ישראל נ' הררי, פסקה 7 (6.8.2020)).

6. בעניינו, כתב האישום מייחס למשיב עמידה בראש ארגון פשיעה שפעל באופן שיטתי לתיווך בעסקאות סמים רבות בסכום כולל של מאות מיליוני ש"ח. מעבר לחזקת המסוכנות הסטטוטורית שקמה נוכח העבירות המיוחסות למשיב, אופיין ומעמדו של המשיב בראש הארגון מלמדים גם על מסוכנות קונקרטית הנשקפת ממנו. מעבר לכך, נוכח ניסיונו של המשיב לברוח מרשויות החוק בעת מעצרו באוקראינה ועונש המאסר הארוך הצפוי לו אם יורשע בעבירות המיוחסות לו, ברי כי מתקיים חשש מוחשי מפני הימלטותו של המשיב מאימת הדין. גם בכך יש לחזק את המסקנה כי בעת הזו אין מקום לשקול חלופת מעצר בעניינו.

7. אכן, סיום ההליך אינו נראה באופק, אך לעת הזו אין בכך כדי להטות את נקודת האיזון אל עבר בחינת חלופת מעצר בעניינו של המשיב. לעניין זה יפים הדברים שנאמרו בבש"פ 6618/20 מדינת ישראל נ' לוי (5.10.2020), באשר לנאשמים אחרים בפרשה זו:

"...כפי שהיטיבו להגדיר זאת הצדדים, בעניינו מדובר ב'מגה תיק'. זוהי פרשה סבוכה, הכוללת כתבי אישום מסועפים המונים עשרות עמודים ומספר רב של עדים וחומרי חקירה. אמת המידה לבחינת קצב התקדמותו של המשפט בתיק מורכב ומסועף, כמו זה, שונה מאמת המידה לבחינת קצב התקדמותם של הליכים אחרים (עניין אבו עובייד, פסקה 7; עניין אבו כאטר, פסקה 15). נראה כי המותבים השונים עושים מאמצים ממשיים לשמיעת ההליך בקצב ראוי ויעיל. גם אם עדים רבים טרם העידו וההליך אינו צפוי להסתיים עד לסיום מועד הארכת המעצר, אין בכך כדי להוביל "אוטומטית" לשחרור ממעצר, במיוחד כשמדובר אך בהארכת מעצר רביעית בתיק כה מסועף." (פסקה 11)

דברים נכוחים. אכן אין לבחון את קצב התקדמותו של ההליך במשקפיים "רגילים", ובנסיבות העניין קצב התקדמותו של ההליך העיקרי משביע רצון.

8. הבקשה מתקבלת. מעצרו של המשיב מוארך מיום 5.3.2021 ב-150 ימים או עד למתן פסק דין בתפ"ח 42209-04-19 בבית המשפט המחוזי מרכז, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"א באדר התשפ"א (23.2.2021).

ש ו פ ט